

همه چیز برای مسلمان مقدمه است تا رضای خدا را به دست بیاورد

مرگ یک دریچه ایست که از این دریچه وقتی نگاه می‌کنی، آن طرف باغ‌ها و بوستان‌ها و دنیاها و گیتی‌ها و جهان‌هاست.

مرگ یک دریچه ایست که از این دریچه وقتی نگاه می‌کنی، آن طرف باغ‌ها و بوستان‌ها و دنیاها و گیتی‌ها و جهان‌هاست.

خبرگزاری مهر - گروه دین و اندیشه: انسان در طول تاریخ، تمام همتش پاسخ به نیازهایش بوده، چرا که انسان ذاتاً موجودی نیازمند آفریده شده است. خطر مهلکی که در کمین انسان است، از یک سو تشخیص نادرست نیازهایش است و از سوی دیگر تجویز پاسخ‌های نادرست به این نیازها. ارمغان انبیای الهی برای عبور دادن انسان‌ها از این گردنه پرخطر، چیزی نیست مگر تعالیمی از جنس وحی الهی؛ قرآن کریم آن تحفه گران بهای بی نظیر شفابخش هدایت کننده‌ای است که به واسطه حضرت محمد (ص) از طرف خدای متعال برای انسان فرستاده شده است. انسان به سرمنزل آرامش، اطمینان و رضایت مندی در این دنیا نمی‌رسد مگر به واسطه استمداد و بهره مندی عملی از این کتاب با عظمت.

قرآن کریم، حقایقی را به انسان تعلیم می‌دهد که انسان قرن بیست و یکم، با وجود تمام پیشرفت‌های مادی بشری که به دست آورده است هیچ‌گاه نتواند و امکان دانستن آن‌ها را نداشته و ندارد، حقایقی که اگر برای انسان آشکار شود و به آن‌ها عمل کند، سبب قدرتمندی و رستگاری‌اش می‌شود. لذا فقط کسانی می‌توانند از گمراهی آشکار خارج شوند و به سوی تباهی نروند، که مورد تعلیم کتاب خدا قرار گرفته باشند. قرآن، کتاب حکیم، کتاب کریم و کتاب هدایتی است که هرکسی با آن نشست و برخاست نماید، بینایی او افزوده می‌شود و قلب او به نور هدایت روشن و توانش برای پیمودن راه حق مضاعف می‌شود.

بهره مندی از قرآن، فقط با انس و ارتباط مداوم با این چشمه نورانی است که محقق می‌شود. حفظ قرآن شاید جز بهترین راهکارهای ایجاد انس و ارتباط مداوم با قرآن کریم باشد. حفظ قرآن اگر همراه با فهم و استفاده مکرر آیات در زندگی باشد، می‌تواند بهانه انس بیشتر ما با قرآن کریم شود. باید تلاش شود تا حفظ قرآن کریم مقدمه جاری شدن قرآن در صحنه‌های گوناگون زندگی یکایک انسان‌ها شود. متن زیر حاصل تلاش دارالقرآن کریم برای تبیین و همچنین حفظ موضوعی آیات قرآن کریم است که در روزهای ماه مبارک رمضان تقدیم نگاه شما می‌شود.

آنچه در ادامه می‌خوانید بخش هشتم مجموعه «زندگی با آیه‌ها» برگرفته از کتاب طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن حضرت آیت الله خامنه‌ای است:

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوْلَى الْمُسْلِمِينَ

ترجمه تدریجی آیات ۱۶۲ و ۱۶۳ انعام

«قُلْ» ای پیامبر بگو: «إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» حال که خدا پروردگار همه جهانیان است و همه نیازهایشان را پاسخ می‌دهد، من نیز تمام نمازم و عبادت‌ها و مناسکم و زندگی و مرگم فقط بخاطر پروردگار جهانیان است؛ به عبارت دیگر همه افعال فردی و اجتماعی ام را فقط به خاطر خدا و در جهت او انجام می‌دهم. «لَا شَرِيكَ لَهُ» بدون اینکه هیچکس دیگری را در نیت و هدفم شریک او کنم «وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ» و به این کار امر شده‌ام. رهبر الهی چیزی بیش از مأمور از سمت خدا نیست و هرچه امر شده است، انجام می‌دهد. «وَأَنَا أَوْلَى الْمُسْلِمِينَ» و اصلاً خود من پیامبر بیش از بقیه باید تسلیم دستورات خدا باشم و همچنین تمام امورم براساس دستور خدا و برای او باشد.

خالص مثل آب

دویی از خود برون کردم، یکی دیدم دو عالم را // یکی جویم یکی گویم یکی دانم یکی خوانم

هرچیزی خالص آن خوب است؛ شیر، خالص آن، عطر، خالص آن، عسل، خالص آن، حتی آب، خالصش خوب است، و از همین

روست که خداوند به پیامبر فرمود: «قُلْ إِنِّ صَلَاتِي وَتَسْكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ» بگو من فقط برابر یکی خم و راست می شوم و اصلاً عباداتم همه از برای یکی ست و زنده ام اگر، به عشق یکی است و مرگم به خاطر اوست.

یعنی به خاطر او می میرم، کشته و مرده اویم و نه مثل دیگران که کشته و مرده ثروتند و یا می میرند برای شهرت و یا می میرند برای هر چیز دیگر.

من اما؛ می میرم برای خدا، خدایی که «رَبِّ الْعَالَمِينَ» یعنی پرورنده و پروردگار هر چیز و هرکس است. همو که از کرم ابریشم، پروانه و از ذغال سنگ، الماس و از شن، مروارید می سازد. پس همان که حافظ می گفت:

نثار روی تو هر برگ گل که در چمن است // فدای قَدِّ تو هر سروئین که بر لب جوست

جهت زندگی

توحید اسلامی همان اِلْفی ست که بعدش ب می آید و پ می آید و چ می آید، تا ی می آید. این جور نیست که بگویی خدا یک است و دو نیست و تمام بشود قضیه. خدا یک است و دو نیست معنایش این است که در تمام منطقه وجود خودت، شخصاً و جامعه ات، عموماً جز خدا کسی حق فرمانروایی ندارد.

خدا یک است و دو نیست، معنایش این است که تمام آنچه در اختیار داری از ثروت، تو و همه انسان های دیگر، برای خداست. شما عاریت داران و ودیعه دارانی بیش نیستید. چه کسی حاضر است موجد بشود حالا؟ شما ودیعه پول را دارید و بس، شما عاریه دارید. جناب عالی اگر پولی از طرف رفیقان امانت دستتان باشد، چه کار می کنید؟ منتظرید ایشان حواله بدهد. آقا، ده تومان از این پول را بده به آن بچه، به آن پیرمرد، به آن بیگانه، به آن خویش، ده تومان از این پول را ببنداز فلان صندوق، ده تومانش را اصلاً بسوزان! [۱]

وقتی که انسان مسلمان شد، همه چیز برای او مقدمه است، وسیله است. برای چه؟ وسیله چه؟ وسیله رسیدن به جهانی پهناور -نمی گویم جهان بعد از مرگ- جهان فکر و بینش و دید خود انسان که به وسعت خدا وسیع و گسترده است. همه چیز برای انسان وسیله هستند، برای اینکه انسان بتواند رضای خدا را به دست بیاورد. زندگی دنیا، پول دنیا، آسایش دنیا، محبت های دنیا، برایش ارزش و اصالت ندارد. آن وقتی برایش ارزش پیدا می کند که در راه خدا باشد، «فی سبیل الله»؛ اما اگر چنانچه این محبت، این مال، این مقام، این زندگی، این فرزند، این آبرو، این حیثیت، در راه خدا و در راه وظیفه نبود و قرار نگرفت، برایش هیچ قیمتی و ارزشی ندارد. دنیا و آخرت به هم دوخته است در طرز فکر اسلامی و برای یک مسلمان، دنیا آخری ندارد. در نظر آن شخصی که بنده بندگان و برده موجودات ناقص است، دنیا محدود است؛ اما برای این، دنیا وسیع است. مرگ یک دریچه ایست که از این دریچه وقتی نگاه می کنی، آن طرف باغ ها و بوستان ها و دنیاها و گیتی ها و جهان هاست؛ لذا می بیند که فووقش این است که به این دریچه برسد، از این دریچه بگذرد، مهم نیست، مرگ برایش مسئله ای نیست. اینها جلوه هایی و گوشه هایی از توحید است. [۲]

[۱] طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن، جلسه ۹، ص ۲۵۶.

[۲] همان، جلسه ۹، ص ۲۶۳.